¹وَيْلٌ لِلْمَمَرَّةِ الْمُجْبَسَةِ، الْمَدِينَةِ الْجَائِرَةِ. ²لَمْ تَسْمَعْ الصَّوْتِ. لَمْ تَقْبَلِ التَّائِيْبَ. لَمْ تَتَّكِلْ عَلَيَّ الرَّبُّ. لَمْ تَتَّقِرْ إِلَى إِلَهِهَا. ³رُؤْسَاؤُهَا فِي وَسْطِهَا أُسُودٌ زَائِرَةٌ. فُضَائِلُهَا ذَبَابٌ مَسَاءٍ لَا يَبْقَوْنَ سَيِّئًا إِلَى الصَّبَاحِ. ⁴أَنْبِيَاؤُهَا مُتَفَاخِرُونَ، أَهْلُ عُدْرَاتٍ. كَهَنَتُهَا تَحْسُبُوا الْقُدْسَ. خَالَفُوا الشَّرِيعَةَ. ⁵الرَّبُّ عَادِلٌ فِي وَسْطِهَا لَا يَفْعَلُ ظُلْمًا. عَدَاةٌ عَدَاةٌ يُبْرِزُ حُكْمَهُ إِلَى النُّورِ. لَا يَتَعَدَّرُ. أَمَّا الظَّالِمُ فَلَا يَغْرِفُ الْخِزْيَ. ⁶قَطَعْتُ أَمَامًا. خَرَبْتُ سُوقَاتِهِمْ. أَفْقَرْتُ أَسْوَاقَهُمْ بِلا عَابِرٍ. دُمِرْتُ مُذُنُّهُمْ بِلا إِنْسَانٍ، يَغْبِرُ سَاكِنٌ. ⁷فَقُلْتُ، إِنَّكَ لِتَحْسَبُنِي. تَقْبَلِينَ التَّائِيْبَ. فَلَا يَنْقَطِعُ مَسْكَنُهَا حَسَبَ كُلِّ مَا عَيَّنْتُهُ عَلَيْهَا. لَكِنْ بَكَرُوا وَأَفْسَدُوا جَمِيعَ أَعْمَالِهَا. ⁸لِذَلِكَ فَانْتَظِرُونِي يَقُولُ الرَّبُّ. إِلَى يَوْمِي أَقُومُ إِلَى السَّلْبِ، لِأَنَّ حُكْمِي هُوَ يَجْمَعُ الْأَمَمَ وَحَسِرَ الْمَمَالِكِ، لِأَضْبَّ عَلَيْهِمْ سَخَطِي، كُلُّ حُمُومٍ عَصِي. لِأَنَّهُ يَنَارُ عَيْرَتِي تُؤْكَلُ كُلُّ الْأَرْضِ. ⁹لَأَنِّي جِيئْتُ أَحْوَلَ الشُّعُوبِ إِلَى سَفَةِ تَقِيَّةٍ، لِيَدْعُوا كُلَّهُمْ بِاسْمِ الرَّبِّ، لِيَعْبُدُوهُ بِكَيْفٍ وَاحِدَةٍ. ¹⁰مِنْ عِبرِ أَهَارِ كُوشِ الْمُتَصَرِّعُونَ إِلَيَّ، مُتَبَدِّدِي، يُعَدِّمُونَ تَقْدِمَتِي. ¹¹فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ لَا تَخْرُجَنَّ مِنْ كُلِّ أَعْمَالِكَ الَّتِي تَعَدَّبْتَ بِهَا عَلَيَّ. لَأَنِّي جِيئْتُ أَنْزِعُ مِنْ وَسْطِكَ مُتَبَجِّحِي كِبْرِيَاؤِكَ، وَلَنْ تَعُودِي بَعْدَ إِلَى التَّكْبَرِ فِي جَبَلِ قُدْسِي. ¹²وَأَبْقِي فِي وَسْطِكَ سَعِيًا بَائِسًا وَمَسْكِينًا، فَتَتَوَكَّلُونَ عَلَيَّ اسْمِ الرَّبِّ. ¹³بَقِيَّةُ إِسْرَائِيلَ لَا يَفْعَلُونَ إِنَّمَا وَلَا يَتَكَلَّمُونَ بِالْكَذِبِ وَلَا يُوجَدُ فِي أَفْوَاهِهِمْ لِسَانٌ عَيْشٍ، لِأَنَّهُمْ يَزْعَوْنَ وَيَبْرُضُونَ وَلَا مَخِيفَ. ¹⁴تَرْتَمِي يَا ابْنَةُ صِهْيُونَ. اهْتَفِ يَا إِسْرَائِيلُ. افْرَجِي وَإِتَّبِعِي بِكُلِّ قَلْبِكَ يَا ابْنَةَ أَوْرُشَلِيمَ. ¹⁵قَدْ تَرَعَّ الرَّبُّ الْأَقْصِيَّةَ عَلَيْكَ. أَرَأَلَ عَدُوَّكَ. مَلِكُ إِسْرَائِيلَ الرَّبُّ فِي وَسْطِكَ. لَا تَنْظُرِينَ بَعْدَ شَرًّا. ¹⁶فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ يُقَالُ لِأَوْرُشَلِيمَ، لَا تَخَافِي يَا صِهْيُونَ. لَا تَرْتَجِحِي يَدَاكَ. ¹⁷الرَّبُّ إِلَهُكَ فِي وَسْطِكَ جَبَّارٌ يُخْلَصُ بِنْتَهُ بِكَ فَرَحًا. يَسْكُتُ فِي مَخْبِيَّةٍ. يَبْتَهِّجُ بِكَ بِتَرْتُمِ. ¹⁸أَجْمَعُ الْمُخْرُوبِينَ عَلَى الْمَوْسِمِ. كَانُوا مِنْكُمْ. خَامِلِينَ عَلَيْهَا الْعَارَ. ¹⁹هَتَّنَدَا فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ أَعْمَالُ كُلِّ مَدْلِيكَ، وَأَخْلَصُ الظَّالِمَةَ، وَأَجْمَعُ الْمَنْعِيَّةَ، وَأَجْعَلُهُمْ تَسْبِيحَةً وَأَسْمًا فِي كُلِّ أَرْضِ خَزِيئِهِمْ. ²⁰فِي الْوَقْتِ الَّذِي فِيهِ أَبِي بِكُمْ وَفِي وَقْتِ جَمْعِي إِيَّاكُمْ. لَأَنِّي أَصْبِرُكُمْ اسْمًا وَتَسْبِيحَةً فِي شُعُوبِ الْأَرْضِ كُلِّهَا، حِينَ أَرُدُّ مَسْبِيحَتَكُمْ قُدَّامَ أَعْيُنِكُمْ. قَالَ الرَّبُّ.

¹Weh der greulichen, unflätigen, tyrannischen Stadt! ²Sie will nicht gehorchen noch sich züchtigen lassen; sie will auf den HERRN nicht trauen noch sich zu ihrem Gott halten. ³Ihre Fürsten sind unter ihnen brüllende Löwen und ihre Richter Wölfe am Abend, die nichts bis auf den Morgen übriglassen. ⁴Ihre Propheten sind leichtfertig und Verächter; ihre Priester entweihen das Heiligtum und deuten das Gesetz freventlich. ⁵Der HERR, der unter ihnen ist, ist gerecht und tut kein Arges. Er läßt alle Morgen seine Rechte öffentlich lehren und läßt nicht ab; aber die bösen Leute wollen sich nicht schämen lernen. ⁶Ich habe Völker ausgerottet, ihre Schlösser verwüstet und ihre Gassen so leer gemacht, daß niemand darauf geht; ihre Städte sind zerstört, daß niemand mehr da wohnt. ⁷Ich ließ dir sagen: Mich sollst du fürchten und dich lassen züchtigen! so würde ihre Wohnung nicht ausgerottet und der keines kommen, womit ich sie heimsuchen werde. Aber sie sind fleißig, allerlei Bosheit zu üben. ⁸Darum, spricht der HERR, müsset ihr mein auch harren, bis ich mich aufmache zu seiner Zeit, da ich auch rechten werde und die Heiden versammeln und die Königreiche zuhauf bringen, meinen Zorn über sie zu schütten, ja, allen Zorn meines Grimmes; denn alle Welt soll durch meines Eifers Feuer verzehrt werden. ⁹Als dann will ich den Völkern reine Lippen geben, daß sie alle sollen des HERRN Namen anrufen und ihm einträchtig dienen. ¹⁰Man wird mir meine Anbeter, mein zerstreutes Volk, von jenseit des Wassers im Mohrenlande

Zephaniah 3

herbeibringen zum Geschenk.¹¹Zur selben Zeit wirst du dich nicht mehr schämen alles deines Tuns, womit du wider mich übertreten hast; denn ich will die stolzen Heiligen von dir tun, daß du nicht mehr sollst dich überheben auf meinem heiligen Berge.¹²Ich will in dir lassen übrigbleiben ein armes, geringes Volk; die werden auf des HERRN Namen trauen.¹³Die übrigen in Israel werden kein Böses tun noch Falsches reden, und man wird in ihrem Munde keine betrügliche Zunge finden; sondern sie sollen weiden und ruhen ohne alle Furcht.¹⁴Jauchze, du Tochter Zion! Rufe, Israel! Freue dich und sei fröhlich von ganzem Herzen, du Tochter Jerusalem!¹⁵denn der HERR hat deine Strafe weggenommen und deine Feinde abgewendet. Der HERR, der König Israels, ist bei dir, daß du dich vor keinem Unglück mehr fürchten darfst.¹⁶Zur selben Zeit wird man sprechen zu Jerusalem: Fürchte dich nicht! und zu Zion: Laß deine Hände nicht laß werden!¹⁷denn der HERR, dein Gott, ist bei dir, ein starker Heiland; er wird sich über dich freuen und dir freundlich sein und vergeben und wird über dir mit Schall fröhlich sein.¹⁸Die Geängsteten, so auf kein Fest kommen, will ich zusammenbringen; denn sie gehören dir zu und müssen Schmach tragen.¹⁹Siehe, ich will's mit allen denen aus machen zur selben Zeit, die dich bedrängen, und will den Hinkenden helfen und die Verstoßenen sammeln und will sie zu Lob und Ehren machen in allen Landen, darin man sie verachtet.²⁰Zu der Zeit will ich euch hereinbringen und euch zu der Zeit versammeln. Denn ich will euch zu

Zephaniah 3

Lob und Ehren machen unter allen Völkern auf Erden, wenn ich euer Gefängnis wenden werde vor euren Augen, spricht der HERR.